

felfogását akarjuk megismerni, amely egyáltalán nem jelentéktelen a magyar polgári forradalomnak ebben az előkészítő szakaszában, s egyáltalán a forradalomnak ezt az előkészítő szakaszát, akkor aligha találhatunk alaposabb és kimerítőbb ábrázolást másutt, mint éppen a Karthausiban.

Feketics, 1952. július 28-án.

Juhász Géza

Itthon maradjatok

(Aleksa Santic „Ostajte ovdje“)

Maradjatok itthon, idegen ég napja,
Úgy, ahogyan ez süt, nem melegít majd ott,
Keserű a kenyér minden kis falatja,
Ahol nem találunk egy rokont, barátot.
Vajh' ki talál jobbat, saját szülőjénél,
És ez a föld itten, ez a ti szülőtök,
Tekintsetek jól szét, a karsztnál, a völgnél,
Hol számtalan sírban fekszenek az ősök,
Kik ezért a földért harcoltak s megvédték.
Öbennük lássátok példaképeteket!
Itthon maradjatok, és ezért a földért
Adjátok ti oda, izzó véreteket.
Mikor az ősz karja, mint egy jeges kasza,
Árva faág zöldjét, durván lekaszálja,
Nélkületek ilyen lenne csak a haza,
Mert a szülőföld a fiát visszavárja.
Ne engedjétek meg, hogy a könnye hulljon,
Térjete ti vissza, áldott kebelére,
Ki-ki azért éljen, hogy egyszer meghaljon.
Az ő völgyében, igaz dicsőségre,
Benneteket szeret, ismer itt mindenki —
Jobbak barátok közt, a meztelen karsztok —
De ismerni nem fog, titeket ott senki,
Sok virág lesz talán, de idegen arcok.
Itthon kezét nyújtja minden ember néktek,
Idegen világban csalódás lesz résztek,
E karsztokhoz fűznek összes kötelekek,
A neved, a véred, nyelved, a festvérek.
Itthon maradjatok, idegen ég napja,
Úgy, ahogyan ez süt, nem melegít majd ott,
Keserű a kenyér minden kis falatja,
Ahol nem találunk egy rokont, barátot.